

När arkitekterna Tage William-Olsson och Holger Blom ritade Slussen förberedde de för högertrafik – 32 år innan den infördes.

Här passerar 128 000 resenärer – varje dag

● **Foto:** Frida Ekman, Pekka Pääkkö, Chris Anderson, Åsa Liljekvist, Carlos Montecinos, Anna-Karin Landin och Stefan Källstigen. ● **Text:** Jan Ekman.

Slussen är knutpunkt för tunnelbanan, bussarna mot Nacka och Värmdö, ett flertal innerstadsbusslinjer, Saltsjöbanan och sommartid småbåtstrafik mellan Mälarens sötvatten och skärgårdens salta. Varje dygn passerar tusentals människor den vittrande smältdegeln. För vittrar gör den.

Även de mest hängivna av komplexet Slussens tillskyndare är på väg att ge upp. Det är kört. Efter att under decennier ha genomkorsats av rasslande spårvagnar, tunnelbanevagnar, stänkande bussar, bilar och att miljontals fötter har trampat fårör i betongen håller den på att dra sin sista suck.

I december 2007 beslutades att senast 2012 ska det gigantiska projektet att riva och bygga nytt mellan Södermalm och Gamla Stan starta.

Främsta skälet till förfallet är de tusentals ton frätande vägsalt som sakta men säkert letat sig ner genom betongen i sin jakt på det armeringsjärn som döljs i pelarnas

inre. Väl framme vid det kalla stålet har saltet bitit sig fast och börjat bilda korrosion – rost – som helt enkelt spränger sönder betongen inifrån. Och när rosten väl bitit sig fast går den inte att stoppa.

När trafikkarusellen Slussen invigdes för drygt 70 år sedan var den Europas modernaste. Så sakteliga håller hela rasket nu på att förvandlas till en enda stor ruin. Under senare år har det liksom inte varit så stor idé att göra större reparationer än de absolut nödvändigaste.

I vår tid då luftigt lyxiga gallerior mer och mer håller på att ta över kan det vara befriande att ännu under några år få chansen att njuta av den allt annat än flärdfulla miljön i den långsamt förfallande Slussen. Här finns vindlande gångar, märkliga prång och lutande plan. Det är smutsigt, nedklottrat och trasigt. Dånnet från tunnelbanan och avgaserna från trafiken blandas med saltstänkta vindpustar från Stadsgårdskajen.

Slussen är helt enkelt som ingen annan plats i världen.

Slussen består av 24 brokonstruktioner och fogarna mellan alla

Blåbussarna 2 och 3 är några av innerstadslinjerna som passerar vid Södermalmstorg.

Klotter, "graffiti" och reklamblad "pryder" väggarna i gångarna.

Saltsjöbanan hade från början sin ändhållplats vid Stadsgården. 1936 drogs banan in till Slussen.